

Farul Local

cm. On. Palatul Cultural
LOCO

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VII. No. 22

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
3 Iunie 1939

BOGĂȚII PENTRU TIMPURI VIITOARE

de IOAN DUROSTOREANU

Dumnezeu nu dăruiește niciodată până la secarea desăvârșită a darurilor Sale. Niciodată nu vom putea spune: „Acum am primit cele mai bogate binecuvântări!” — nu, căci altele și mai bogate ne așteaptă. Bogățiile îndurării Sale nu le întâlnim deodată, îngrămădite, pe drumul credinței noastre, ci, ne sunt păstrate până în clipa în care avem nevoie de ele (Efeseni 2:9).

Să ne amințim de săteanul înțelept și prevăzător, care adună în toiul căldurii de vară sau în adierea răcoroasă a toamnei, — atunci când valurile aurii ale grânelor se leagănă, când arborii roditori își apleacă crengile încărcate, sau când ciocchinele coapte surâd pe dealuri — proviziuni pentru timpul iernii, când crivățul suflă peste câmpii, incrementând totul în drumul său.

Sau, să ne gândim la părintele înțelept, care câștigă averi și le păstrează cu grijă pentru viitorul copiilor săi.

Tot astfel, Dumnezeu a adunat pentru noi, copiii Săi, bogății nemăsurate pentru timpuri viitoare.

Cu mult înainte de crearea omului, Dumnezeu i-a pregătit și înzestrat pământul, drept locuință. A pus în munte, deal și vale, în apă și în văzduh, grămezi de bogății naturale, care aveau să-i mulțumească toate trebuințele sale omenești.

Gândește-te la miile de ani care au ascuns rezervele nestinse de cărbuni și petrol în sânul pământului, ca abia mai târziu, generațiile viitoare să le folosească pentru lumină, încălzit și forță de mișcare.

Gândește-te la grămezile metalelor, ca fier, argint și aur, ale căror minereuri selipitoare odihnesc, ascunse de mii și mii de ani în inima stâncii. Cugetă la puterile tămăduitoare care sunt ascunse în frunze și rădăcini, în fructe și în coji. Amintește-ți de nevăzutele puteri ale electricității, ale eterului cosmic, ale razelor nevăzute, toate puteri naturale dormitându, pe care duhul omului le-a desvâ-

luit treplat și le-a pus în serviciul bine-lui omenirii.

Nicio minte cu judecata sănătoasă, niciun om cu adevărat gânditor, nu le va pune toate acestea în seama întâmplării oarbe; nu, marea grijă dumnezească a îngrămădit aceste bogății neprețuite, pentru noi oamenii.

La fel este și în privința celor duhovnicești. Din veșnicii, Dumnezeu a pregătit bogăția îndurării Sale pentru noi. Mântuirea noastră nu este o descoperire făcută acum 1939 ani, ci a fost hotărâtă înainte de punerea temeliei lumii. După această hotărâre din veșnicii, Hristos a câștigat pentru noi bogăția îndurării divine, prin întruparea Sa, prin ascultarea Sa, prin suferințele, moartea și învierea Sa strălucită.

În anii de sărăcie și de lepădare de sine, în zilele grele ale ispitirii, în orele amare ale suferinței și morții, Isus Hristos a cucerit pentru noi iertarea, binecuvântarea și fericirea veșnică. Da, fiecare rază de speranță, fiecare strop de bucurie pe care ni le dăruiește credința în Hristos, curg din bogățiile nemăsurate pe care le-a adunat Mântuitorul pentru noi, în anii înjosirii Sale și în clipele chinului morții Sale.

Dar toate aceste bogății au fost rânduite pentru timpuri viitoare.

Cât știm, după întemeierea lumii nu s'a mai creat nimic nou. Toate forțele naturale și bogățiile pământului, pe care mintea și geniul omenească le-au descoperit și le-au pus în mișcare, dealungul secolelor, datorită înmulțirii populației și a progreselor culturale și științifice, nu s'au creat în clipa când s'a simțit nevoia lor, ci ele se aflau depozitate cu mii și mii de ani înainte. Aceste cămări de bogății s'au deschis abia atunci, când nevoia le-a cerut.

Spre pildă: când lemnul de ars n'a mai ajuns cerințelor mereu crescând ale industriei, s'au descoperit și s'au folosit zăcămintele uriașe de cărbuni și de petrol, care au așteptat, bine păstrate, da-

rea lor la ideală; sau electricitatea, care nu este o creațiune nouă, ci există și împânzește aerul neobservat și nedescoperit, încă dela întemeierea lumii, tocmai, ca ea să fie folostă de generația noastră și cele viitoare.

Nevoia este cheia, care deschide oame-nilor ușa către cămările dumnezeiești

În cele duhovnicești, domnește același principiu. Spre pildă: Biblia, care este păstrătoarea bogățiilor divine pentru timpuri viitoare. De când pana apostolului Ioan a scris ultimul ei cuvânt: „Amin”, nu i s'a mai adăugat niciun capitol, niciun cuvânt; și totuși, fiecare generație găsește bogății noi în Cartea cârților. Același lucru se poate spune și pentru experiențele particulare ale fiecărui din noi. De copii, am învățat pe genunchii mamei sau la școala duminicală versete biblice pe dinafară, fără să fi simțit adâncă lor valoare. Nici ca tineri nu cunoaștem și nici nu suntem capabili să prețuim bogăția de lumină, mângâiere și putere, care zac ascunse în aceste versete, căci ne lipsește maturitatea experienței și cunoașterea propriei noastre sărăcii lăuntrice. Însă, când se apropie de noi viața adevărată, de fiecare zi, cu luptele, ispitele și împotrivi-rile sale, cât de prețioase ne apar atunci, demult cunoscutele versete biblice!

Făgăduințe, care înainte nu aveau să ne spună nimic, și care ni se păreau scrise cu cerneală fără culoare, dogoresc acum însemnătatea lor adâncă și bogată. Abia experiența vieții ne-a deschis ochii, ca să le vedem valoarea. În clipele nevoii, a luptelor și încercărilor, aceste cuvinte fără mare importanță înainte, străfulgeră întunerecul din noi și din jurul nostru, și aruncă raze luminoase pe cărarea vieții noastre.

Nu e o lumină nouă; ochii noștri orbii de alte luminițe mărunte, nu o văzuseră până în clipa durerii și a necazului.

(Continuare în pag. 8-a).

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redactor responsabil:

Ioan Cocu

Anul VII No. 22. Sâmbătă 31 Iunie 1939

Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentului.

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.
In străinătate 250 leiNu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Redacția și Administrația:

Arad, Str. Fabricii 20.

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Jumătatea anului e aproape. Nu mai sunt decât vreo 3 săptămâni până la expirarea abonamentelor făcute pe jumătate an. Foile noastre au dus pretutindeni mângâiere, lumină și bucurie, prin Cuvântul adevărului vestit. Nu lăsați ca ele să lipsească nici de azi înainte din casa Dvoastră. Reînnoiți-vă abonamentul atât la Farul, la Călăuza cât și la Mana zilnică. Abonamentul e 60 de lei pe jumătate an, iar la Călăuza Școalelor duminicale și la Mana zilnică e de 12 lei la fiecare, pe jumătate an, până la anul nou. Trimiteți acești bani puținii la casierul Farului și veți primi foile noastre și pe mai departe.

SOCIETATEA FEMEILOR „MARTA”, din Lupeni, jud. Hunedoara, a ținut o frumoasă serbare la 21 Mai, când s'au vândut multe lucruri frumoase de mână în folosul săracilor. Programul a fost condus de sora Eva Tândău. Totodată s'a ținut și Ziua Mamei și întreg programul a fost frumos împodobit cu cântări și poezii, precum și cu frumoasa convorbire a celor 10 fecioare.

Harmoniuri
bune și ieftine
pentru biserici
și familii găsiți
la

Francisc
Keckés
Timișoara IV.
Str. Bolintineanu No. 16.

ISUS ÎN ȘCOALA ROMÂNEASCĂ

Sub titlul de mai sus, pr. Mihail Bulacu, conferențiar universitar, a publicat în ziarul „Universul”, din Aprilie a. c. un articol, ce merită să fie evidențiat prin faptul, că se caută a se „forma sufletul generației de mâine prin învățătura Mântuitorului Hristos... temelia pe care se va clădi România Mare” și în care se tratează că, „dela întâia și până la ultima clasă, în centrul învățământului, trebuie să fie Biblia...”

Aceste bune intenții nu pot decât să ne bucure, că românii noștri se întorc la Biblie și o recomandă elevilor.

Mult pierde ori ce stat care neglijează să dea în mâinile poporului Biblia, singura în măsură să formeze viitorul de mâine al țării noastre.

La o regină a Angliei s'a prezentat o comisie din Persia și între altele a întrebă-o, „cărui fapt se datorește că poporul englez se bucură astăzi de o civilizație aleasă?” Regina n'a stat mult pe gânduri, ci, dintr'un saltar a scos o Biblie, spunându-le: „Poporul meu englez crede și citește în a-

ceastă Biblie și a ajuns la aceeași stare...”

Dacă se poate vorbi astăzi de lipsuri în multe domenii de activitate, nu e mai puțin adevărat că cea mai mare și mai de căpetenie lipsă este citirea Bibliei (Cuvântul lui Dumnezeu) în poporul nostru român, în locul popoului de literatură imorală și a diferitelor romane pline de senzații.

Această experiență a citirii Cuvântului lui Dumnezeu, dealungul veacurilor, a dat cea mai bună dovadă de corectitudine în toate privințele.

Nu demult se credea că a ceti Biblia de către popor este o erezie; slavă Domnului că astăzi e din contra... și mari speranțe am avea pentru ziua de mâine, când fiecare elev din școalele secundare ar cunoaște și ar ceti Biblia.

Vorba Bibliei, „Vă rătăciți neștiind Scripturile și nici puterea Lui Dumnezeu”...

Ajute bunul Dumnezeu ca Isus să fie temelia școlii românești.

D. BABAN

DELA UNIUNE

Recunoaștem și mulțumim următoarele sume care s'au mai primit pentru Uniune:

Bis. Bapt. Hagii Dumitru, Caliacra, lei 172. Elena și Tudor Lazarovici, Gornea, lei 100. Brâncovean Pavel, Forotic, Caraș, lei 93. Surtea Simion, Pleșcuța, lei 70. Bis. Bapt. Rusca Montană, Severin, lei 80. Bis. Bapt. Cergăul Mic, Blaj, Târn. Mică, lei 100. Bis. Bapt. Bogdana, Sălaj, lei 160. Vlad Gheorghe, Ștefănești, Ialomița, lei 150. Bis. Bapt. Negoitul, Rechițova, Hunedoara, lei 144. Bis. Bapt. Faraoni, Cet.-Albă, lei 160. Neagu Simion, Pîua Petrii, Ialomița, lei 100. Catalina Sula, Rudaria, Caraș, lei 200. Lazar Dragota, lei 100. Dumitru Calmator, Fălești, Eălți, lei 100. Bis. Bapt. Jupalnic, Severin, lei 130. Bis. Bapt. Târnova, Arad, lei 113. Bis. Bapt. Turf, Satu Marc, lei 130. Bis. Bapt. Ianova, Timiș-Torontol, lei 270. Sav Ioan, Rudna, Arad, lei 250. Stoianov Mihail, Cazachia, Cahul, lei 44. Iacob Severin, Mateuți, Orhei, lei 30. Bis. Bapt. Seușa, Alba Iulia, lei 100. Bis. Bapt. Madei, Neamț, lei 150. Bis. Bapt. Urmenis, Mureș, lei 125. Bis. Bapt. Ciudanovița, Caraș, lei 170. Bis. Bapt. Bobda, lei 100. Bis. Bapt. Com. Someșul Rece, Cluj, lei 300. Bis. Bapt. Dragu, Prahova, lei 90. Pușcaș Georgiu, Ceheiu, Sălaj, lei 300. Bis. Bapt. Mercina, Caraș, lei 125.

Bis. Bapt. Vicov de Sus Rădăuți, lei 200. Bis. Bapt. Bilca, lei 100. Grigore Iacovlev, lei 100. Bis. Bapt. Iosași, lei 88. Bis. Bapt. Jac, Sălaj, lei 250. Bis. Bapt. Păușer, lei 55. Bis. Bapt. Chicleușa, lei 40.

Casier: Petru Truța, str. Berzei No. 29. Fucurești II.

INMORMANTARE ÎN LUPENI. La 11 Mai, a avut loc înmormântarea fr. Florea Ioan, în vârsta de 61 ani.

La serviciul religios au vorbit din Cuvântul Domnului, fr. Pop Carol și Ioan Rusu. Au cântat corul fraților unguri și români din loc.

Fratele a fost un bun creștin timp de 21 ani, cât a servit pe Domnul.

Înainte de moarte, a cântat cântarea: „Iarăși o noapte a trecut” și peste câteva ceasuri s'a dus în lumea, unde nu mai este noapte.

ÎN BISERICA din Constanța, în ziua de 30 Aprilie s'a oficiat de către fr. D. Baban, cununia religioasă a sorei Elena Butoi cu Grigorie Piciriță.

Corul și orchestra din loc au împodobit programul.

Soarelui îi fac umbră norii, — și jucăciții, patimile.

Plutarh.

Unde sunt morții?

de L. L. SEZONOV

Astăzi, chiar după aproape două mii de ani de creștinism, încă mai există multă confuzie și neînțelegere cu privire la **starea și locul** unde se găsește morții **acum**. De aceea, cuvintele lui Pavel încă sunt potrivite pentru creștinii zilelor noastre: „Fraților, nu voim să fiți în necunoștință despre cei ce au adormit, ca să nu vă întristați ca ceilalți, care n'au nădejde” (1 Tes. 4:13).

Cum am mai scris, moartea, pentru credincioși, nu este un lucru de care să se teamă, nici nu este o coborâre în mormânt, ci o înălțare în prezența lui Hristos. Deci, moartea nu este o **degradare**, ci o **înălțare** în grad, să zicem așa, pentru toți acei care fuseseră credincioși Domnului Ior.

Unde sunt morții? Ce fac ei? Sunt ei în fericire sau în nefericire acum? Sunt ei acum conștiinți și își dau seamă de toate sau își petrec timpul în nesimțire sau adormire? În ce stare se găsește morții **acum**, până la judecata de apoi? La aceste întrebări, oamenii au răspuns în mai multe chipuri.

Nicăiri, zic unii

Mulți oameni nu mai cred într-o viață după moarte. Ei spun că sufletul n'ar fi decât o funcție sau lucrarea a creierului, a sângelui și sistemului nervos. Îndată ce moare trupul, se stinge îndată și sufletul. Că lucrul acesta nu e adevărat, ne arată cele ce se petrec cu sufletul înainte de moarte. Trupul e slăbit, neputincios, dar sufletul dă dovadă de putere, de judecată, dă porunci, etc. Aceasta n'ar fi cu putință dacă slăbirea trupului ar însemna și nimicirea sufletului. Apoi, din experiența oamenilor, noi știm că chiar necredincioșii și batjocoritorii, când erau în cele din urmă clipe ale vieții și se găseau în fața morții, se agățau cu disperare de Dumnezeu pe care îl batjocoriseră. Aproape niciun necredincios n'a tăgăduit până la sfârșit existența unei vieți dincolo de mormânt.

Nu știm, zic alții

Noi nu știm, zic unii oameni, și nici nu putem să știm unde și în ce stare se găsește morții până la judecată. Minte noastră nu e făcută pentru a cunoaște astfel de

lucruri. Noi nu suntem în legătură cu morții, și de aceea, nu putem ști nimic despre ei. Fără îndoială nu știm toate ce dorim să știm. Nu știm toate amănuntele vieții după moarte. Dacă, însă, vom permite ca mintea noastră să fie informată și călăuzită de Cuvântul lui Dumnezeu, sfânta Scriptură, atunci **știm** unde se găsește morții.

Dorm, răspund adventiștii

Sunt unii dintre noi, care cred că sufletele, îndată după moarte dorm un somn adânc, până la judecată. Ei sunt în nesimțire și n'au parte, până la înviere, nici de fericire, nici de suferință. Ei sunt undeva, aparte de Dumnezeu și aparte de Diavol. Oamenii care susțin o astfel de învățătură, tâlmăcesc pe dos Biblia. Ei se întemeiază pe faptul, că Biblia adeseori spune că, „morți au adormit”. Iată câteva din aceste versete biblice: „Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului” (Daniel 12:2). „Fetița n'a murit, ci doarme” (Matei 9:24). „Lazăr, prietenul nostru, doarme” (Ioan 11:11). „Fie că veghiem, fie că dormim” (1 Tes. 5:10). „Cei ce au adormit” (1 Tes. 4:13). „După aceste vorbe a adormit” (Fapt. 7:60).

Dar să notăm că nicăiri, în paginile de mai sus, nu se spune cum că **sufletul doarme**. În Biblie, cuvintele „somm, au adormit, etc.”, în legătură cu moartea omului, sunt numai niște figuri de vorbire, care vor să spună că omul mort ar fi asemenea unuia care doarme. El nu mai are legătură cu această lume. Omul mort nu mai are nimic de a face cu această lume. Apoi, mai are înțelesul de a sugera ideea de odihnă și repaus complet. Omul mort doarme, în înțelesul cuvântului că are parte de pace, liniște și repaus, după o viață de lupte, chinuri și muncă grea.

Dar că **sufletul nu doarme** și nu e în nesimțire după moarte, avem învățăturile, pildele și spiritul Scripturii. Să notăm, de pildă, ce spune parabola bogatului și a săracului Lazăr. Din pilda aceasta vedem lămurit că, după moarte urmează o stare de trezire și anume **îndată**, și nu după ani și veacuri. Poate că în timpul vieții sale, bogatul s'a gândit „că

cu moartea s'au sfârșit toate”.

Dar vedem bine că s'a înșelat. Căci, **îndată**, după moarte se trezește și se vede într-o stare trează de chinuri și suferințe. În această **stare trează**, bogatul gândește, își dă seamă de locul unde este, de cele de pe pământ, etc. El nu doarme. Bogatul era treaz în chin; Lazăr treaz în bucurie.

De fapt, sufletul nici nu poate dormi, nici nu are lipsă de somn. Apoi, Apocalipsa, în descrierea sa despre lucrurile de dincolo de mormânt, ne arată că acolo chiar acum e mișcare, sunt cântece, e viață, închinăciune, suferință, etc. și toate sufletele, fie ale credincioșilor, fie ale necredincioșilor, se găsește într-o stare de veghe. Moise și Ilie, după cele petrecute pe muntele schimbării, au fost treji și nicidecum adormiți. Așa dar, morții, **acum**, până la judecata de apoi, nu dorm, nici nu sunt într-o stare de nesimțire față de bucurie sau suferință.

ZIUA MAMEI în biserica din Căscioarele, ținut la 21 Mai, a adus o mare bucurie în inimile credincioșilor, lângă un program frumos și binecuvântat, la care a contribuit tineretul și copiii. Din Cuvântul Domnului au vorbit frații D. Boleșcu, C. Ponta, C. Hühn și sora S. Kühn, arătând ca exemple câteva mame nobile din Biblie, și rolul și importanța unor astfel de mame în ziua de azi.

A ÎNCETAT DIN VIAȚA fr. Moise Tămaș din Prevăleni. La serviciul divin au vorbit din Cuvântul Domnului frații I. Mheș, Guțu și T. Barca.

IN DUMINECA a doua din luna Mai s'a ținut în Bontești, jud. Arad, o frumoasă serbare, de ziua mamei. Programul a fost condus de fr. S. Fericean, iar din Cuvântul Vieții au vorbit frații I. Costea, I. Groza, Al. Dărău și sora M. Fericean. S'au declamat poezii de ziua mamei, a cântat corul mixt și copiii. Serbarea înălțătoare s'a încheiat cu rugăciune.

O MARE BUCURIE au simțit frații din bisericile Căprioara, Pojoga și Căpâlnas, din jud. Severin, cu ocazia unui curs biblic pentru surori și fete, condus de surorile M. Andrei și L. Slupa. La sfârșitul cursului, 18 Mai, s'a serbat și ziua mamei, la care ne-a vorbit sora M. Andrei despre datoria copiilor față de mama lor, iar sora L. Slupa ne-a spus despre mama ideală. Programul a mai fost înfrumusețat prin poezii, cântări și convorbiri.

Slujitorii și serviciile bisericești

Luna aceasta va fi consacrată slujitorilor și serviciilor bisericești. După înțelesul Noului Testament, Dumnezeu a orânduit în biserică cel puțin doi slujitori: presbiter și diacon. De aceea, ca un grup de credincioși să fie socotit o biserică organizată, e necesar să aibă membri destui pentru ca să fie în stare să-și întrețină slujitorii ei și să se îngrijească de alte nevoi. Acele grupuri de credincioși care nu sunt în stare să îndeplinească condițiile arătate mai sus, pot fi recunoscute ca grupuri ce aparțin unei biserici organizate.

Primul slujitor principal, orânduit în biserică este „presbiterul” sau „păstorul”. El este conducătorul bisericii locale și totodată e recunoscut ca membru de onoare în fiecare comitet al organizațiilor din interiorul bisericii, ca de pildă: „Soc. Tineretului” și „Școala Duminecală”.

1. *Calitățile păstorului* (presbiterului). El trebuie să fie mai întâi un om înzestrat cu înțelepciune, cu tact, umilit și pe deplin consacrat. Păstorul unei biserici este ca un grădinar, într-o mare grădină, care știe să o cultive, să îngrijească plantele cele mai gingașe și slabe precum și pe cele mai tari.

2. *Obligațiunile păstorului*. Obligațiunile păstorului le putem explica prin trei cuvinte: a se îngriji, a călăuzi și a învăța. El este ca un păstor căruia i s'a încredințat o turmă, de care trebuie să aibă grijă. Păstorul cel mare, care a spus lui Petru: „Paște oile mele” și astăzi la fel încredințează presbiterilor același lucru. Multe dintre oile și miei Domnului au ieșit dela serviciul divin flămânzi, fiindcă predicatorul nu s'a îngrijit să pregătească o predică bună. Este un lucru ne la locul lui, ca să mai așteptăm ca oile să se păstreze sănătoase, să ne dea lână, când ele sunt îngrijite numai pe jumătate.

Obligația cea mare a fiecărui păstor este să privească *studiul său* ca o muncă continuă. Impresia că lucrul păstorului este așa de ușor și fără răspundere, a făcut multă pagubă în lucrul Domnului.

Cuvântul lui Dumnezeu ne spune că păstorul trebuie să aibă grijă zi și noapte. E necesar ca păstorul să aibă ca lumină versetul de aur din 2 Tim. 2:15.

3. *Sustinerrea păstorului*.

Sustinerrea spirituală și materială a păstorilor este adeseori neglijată de biserică. Dacă păstorul e dator să îndeplinească obligațiunile de mai sus, de la sine se înțelege că el trebuie să fie scutit de la alte datorii. Cuvântul Domnului înțărăște, că păstorul trebuie să aibă o în-doită cinste. Mulți cred că aceasta în-

seamnă că el să aibă o întreținere mai bună; însă e foarte clar, că are în vedere, și că păstorul trebuie să aibă respect și autoritate morală față de membri.

Multe biserici de prin sate, care nu pot întreține singure un păstor, ar putea face acest lucru în unire cu alte biserici din apropiere. La început s'ar putea asocia zece biserici, apoi cinci și așa mai departe, până când fiecare biserică aparte va putea întreține pe păstorul ei.

Ideea de a avea un păstor, fără a-l întreține, nu corespunde cu spiritul sfintei Scripturi și de aceea trebuie să fie îrlăturată de toți doritorii de a sluji Domnului sperând să aducă roade.

4. *Educația păstorului*.

Necesitatea educației pentru serviciu nu trebuie să fie socotită ca ceva neînsemnat. Cuvântul *educație* înseamnă: „a duce afară”. De aceea păstorul trebuie să fie în primul rând „dus afară”, „scos” din tot felul de neștiință, înainte ca el să poată nădăjdui de a „duce afară” pe alții.

Dumnezeu întrebuințează lucrurile simple adică pe oamenii din clasa de jos, precum și pe cele mai însemnate, adică pe oamenii înțelepți, precum au fost: Moise, Daniel, Iosif, Pavel și mulți alți oameni mari și învățați.

Talentele noastre, consacrate Domnului, au o valoare mai mare dacă sunt întrebuințate și dezvoltate, decât atunci când sunt neglijate.

Intrucât nivelul educației în țara noastră este într'un proces de ridicare, atunci, cu atât mai mult și noi trebuie să punem serviciul nostru la o înălțime mai mare în această direcție.

5. *Alegerea păstorului*

Păstorul este ales sau chemat de către o biserică. Pentru creșterea și dezvoltarea bisericii, este absolută nevoie de un păstor potrivit. Fiecare biserică are deplină libertate, de a chema pe un păstor, iar acesta are dreptul de a primi chemarea ce i se oferă.

Sunt diferite metode în alegerea unui păstor. De obicei este ales mai întâi un comitet, pentruca să facă cercetări mărunte și să prezinte bisericii numele candidatului. Biserica, după ce mai întâi a căutat, prin rugăciune, voia Domnului, îndecă propunerea prezentată de comitet, pe care o primește sau o respinge, prin majoritatea voturilor membrilor ei. Dacă un păstor simte chemarea din partea lui Dumnezeu de a schimba locul lui de serviciu, atunci el este liber a-l părăsi și a ocupa un altul.

6. *Ordinarea*.

După o pregătire obținută în școală sau după o experiență multă și rodi-

toare, se obișnuiește să se pună mâinile peste candidatul ales. Ceremonia aceasta de ordinare înseamnă: „punerea la o parte” în mod public a candidatului, pentru serviciul lui Hristos și a Evangheliei Lui.

Ordinarea nu este socotită de bapțiști ca un lucru care ține de sfintele taine pentru candidat, ci simplu i se încredințează dreptul de a administra simboalele și alte lucruri necesare în biserică.

Afară de asta, ordinarea nu dă mai multă putere sau autoritate păstorului decât ar avea-o oricare membru din biserică.

7. *Metoda ordinării*.

De obicei, biserica locală, din care face parte ca membru candidatul propus pentru a fi ales ca păstor, aranjează un serviciu de ordinare. Înainte de aceasta, biserica locală invită bisericile din comunitate să trimită câte un frate pentru cercetarea candidatului, având în vedere primirea sau respingerea lui.

Candidatul istorisește înaintea comitetului despre întoarcerea sa reală la Domnul; despre chemarea lui deosebită la acest serviciu precum și despre convingerile sale cu privire la doctrinele creștine bazate pe sfânta Scriptură. Acest comitet ia hotărîrea de a sfătui biserica, cu privire la ordinarea sau respingerea candidatului.

În legătură cu serviciul public de ordinare, se invită alți presbiteri să ia parte, alegându-se câțiva dintre ei pentru a-și pune mâinile pe candidatul respectiv.

Unul din păstori, ales special, adresează un cuvânt deosebit numai candidatului.

Când ordinarea e făcută în felul acesta, ea are o valoare pentru toate bisericile bapțiște din orice loc. De aceea biserica trebuie să fie foarte prevăzătoare la o astfel de alegere, fiindcă prin ea se încredințează serviciul divin unui frate, nu numai pentru sine, ci pentru toate bisericile.

Câteva sfaturi pentru păstori

1. Cu privire la aplicarea (folosirea) disciplinei în biserică, păstorul trebuie să fie cât se poate mai liber de aceasta, pentru ca să poată avea o bună trecere înaintea tuturor.

2. Se recomandă ca fiecare biserică să aibă un comitet deosebit pentru acest lucru, din care păstorul va face parte numai ca membru de onoare.

3. Problema cea mare în fiecare biserică este să se găsească ocupație pentru toți membri bisericii; de aceea păstorul trebuie să afle ocupația corespunzătoare

(Continuare în pag. 6-a)

O biserică în îndeplinirea chemării ei — Londra

de D. PASCU

Adeseori, predicatorii dela amvon citează numele unor oameni mari ca Judson, Spurgeon, Carey. Adeseori suntem copleșiți de gândul că trăim în veacuri sece-toase când lipsesc oamenii idealști, servii Domnului, care au glorificat trecutul cu munca, sacrificiul și roadele vieții lor.

Bisericile din marginea Londrei

Dar iată că Duminecă am văzut două biserici mai spre marginea Londrei și în special una dintre ele m'a făcut să trăiesc câteva momente frumoase ale trecutului. A fost cea mai mare biserică în privința clădirii și a felului cum e aranjată, din câte am văzut. Atât încăperea de jos cât și etajul erau mari și încăpătoare și ni s'a spus că în fiecare Duminecă seara, locurile se umplu până la cele din urmă scaune.

Corul e format din bărbați și femei alături de întreg tineretul talentat. Conducătorul corului e o femeie, care, după culoarea feței nu seamănă a fi europeană, dar care este în slujba Dumnezeului căruia ne închinăm cu toții. Pentruca predicatorul să fie auzit de toți ascultătorii, amvonul e prevăzut cu aparate speciale.

Predicatorul și soția lui.

Rev. R. Clifford este predicatorul acestei biserici. El a venit aici în tineretă, la o biserică mică cu 20 de membri, situată într'un cartier sărac și cel mai stricat din Londra. Mica biserică era aproape moartă și nimănui nu-i trecea prin gând, că aici va lua avânt cea mai frumoasă mișcare evanghelică din vremea noastră.

Încă dela început a avut ca ajutor și colaborator în lucrul său, pe o fată credincioasă, care s'a hotărât să pună tot ce are în slujba lui Isus. Au lucrat alături mulți ani și Dumnezeu le-a binecuvântat lucrarea și i-a convins că trebuie să se căsătorească.

Lucrul lor

În urma lucrului depus, au azi 1200 membrii în biserică și au ațâtea clădiri și instituții încât, dacă vrei să le vezi pe toate, ai nevoie de un ceas și jumătate. Ei au o organizație pentru femei, cu mai mult de 2000 de membre, care se adună în fiecare Luni du-

pă masă, fac planuri și se închină Domnului. Femeile care fac parte din această organizație, aparțin și altor biserici, dar se unesc cu toate la lucrul mare, pe care-l face biserică condusă de păstorul Clifford.

Biserica mai are alături o clădire mai mică, numită biserică copiilor. Clădirea are trei etaje, după vârsta copiilor, care sunt împărțiți în trei secțiuni.

În această clădire, copiii sunt organizați ca o biserică mare, cu conducători, coriști, diaconi și ei își conduc toate serviciile.

O altă clădire e destinată pentru tineret și școala duminecală, împărțită pe clase, unde se crește tineretul pentru o viață curată și sfântă. Afară de aceste, mai au pe coasta mării, departe de Londra, un sanatoriu unde trimit copiii bolnavi și slabi, pentru ca să-și recapete sănătatea.

În jurul bisericii mari se află o grădină frumoasă de flori unde, regina Angliei își are pavilionul ei, în care trimite flori în fiecare an și grădinari care să-i îngrijească. Până la începerea serviciului, am stat în grădină, pe banca

dăruită de regină, pe care scrie: „Odihnește-te o clipă”.

Lucrul acestor oameni ai lui Dumnezeu a ajuns la urechile reginei, și ea a venit să-i vadă și să-și unească năzuințele și puterile, pentruca să desăvârșească fericirea cetățenilor ei.

De sigur că această mare lucrare nu se face de către 2 persoane numai. Sunt angajați încă patru predicatori, plătiți pe tot timpul, și o mulțime plătiți pe jumătate din timpul de lucru, iar o mare parte din membrii lucrează voluntar.

Tineretul

O parte impresionantă a acestei biserici e tineretul ei. Aceștia sunt îmbrăcați în diferitele lor uniforme printre care sunt și cercetașii și, în frunte cu muzica și cu comandantii, intră pe rând în biserică.

Înainte de începerea serviciului, cât și după terminarea lui, tineretul înconjură mica lor cetate cu muzica și steagurile, chemând poporul la închinăciune și preamărind pe Domnul slavei.

Dumnezeu cercetează încă pe poporul Său și e glorificat prin cei ce iubesc lucrul Său.

ZI DE RUGĂCIUNE, 4 Iunie, 1939

„Adevărat, adevărat vă spun că, orice veți cere în Numele Meu, voui face, pentruca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voui face”. Ioan 14:12-14.

Așa zice Mântuitorul Hristos; așa trebuie să credem, și așa trebuie să facem.

Bineînțeles acel „orice” sau acel „ceva” trebuie să fie orice lucru sau ceva lucru ce ajută cauza Impărăției lui Dumnezeu pe pământ, bunăstarea copiilor lui Dumnezeu și cea a societății în care trăim.

Domnul Isus Hristos a dat promisiunea sfântă că, orice vom cere în numele Lui, ni se va da. Iată de ce, ca creștini Nou-Testamentali, credem în dreptul și datorita fiecărui credincios de a se ruga personal, și că ucenicii și astăzi trebuie să se roage uniți laolaltă, cerând orice în Numele lui Hristos. Cu cât mai mulți, cu atât mai bine.

Zilele în care trăim, sunt zile, în multe locuri, asemănătoare cu timpul în care ucenicii lui Hristos se rugau în casele lor, cu ușile încuiate sau păzite. Ioan

20:19; Faptele 12:12. Afară de aceasta, pacea între popoare este mereu amenințată, căci duhurile rele lucrează la semănarea urei pentru aducerea unui războiu mondial.

Bisericile creștine trebuie să preîntîmpine toate acestea cu rugăcuni către Dumnezeu pentru deplina libertate a Evangheliei, ca ucenicii lui Hristos să se poată liberi închina în căminurile și casele lor de rugăciune și slujbi lui Dumnezeu după conștiința și credința lor religioasă, și pentru pacea lumii.

Apelăm deci la toți frații întru Hristos din țara noastră, să se unească cu noi în rugăciune, în ziua de 4 Iunie 1939, pentru următoarele trei cauze:

1. Pentru pacea întregii lumi. 2. Pentru libertatea religioasă ca fiecare om să poată avea dreptul de a se închina lui Dumnezeu după credința și convingerea sa religioasă. 3. Pentru M. S. Regele Carol II, pentru toate autoritățile din țara noastră și pentru binele Patriei.

„Orice veți cere în Numele Meu, voui face”, zice Mântuitorul. Să facem acest lucru cu credință vie.

IOAN SOCACIU

Din lumea largă

La expoziția mondială din New York, s'a deschis pavilionul românesc în mijlocul unei frumoase serbări. Cuvântul de deschidere a fost ținut de președintele republicii Statelor Unite, iar mama președintelui a prezidat serbarea. Pavilionul românesc este una din atracțiile de frunte ale expoziției, prin faptul că e așa întocmită, încât reprezintă bogatele isvoare de artă și avuție ale țării noastre. Frumosul port național a pus în uimire întreaga lume de vizitatori. Și meseriașii formează un punct de atracție prin lucrarea lor meșteșugită.

Mai multă grijă trebuie să punem în alegerea ciupercilor pentru mâncat. Nu demult, două familii s'au otrăvit din cauza ciupercilor otrăvitoare pe care le-au cules fără să le poată deosebi de cele bune. Din cele 12 persoane câte aveau aceste 2 familii, 2 au înnebunit, iar restul nu se știe dacă vor scăpa cu viață.

Laptele este cel mai hrănit aliment din câte există. În luna Mai au fost premiați proprietarii celor mai bune vaci din țara noastră, care se zice că dau pe an 11 mii litri lapte și 410 kgr. unt.

La 19 Mai s'a desfășurat la Madrid, capitala Spaniei, serbarea victoriei generalului Franco. Cu acest prilej au defilat vreo 200 mii soldați spanioli, 15 mii voluntari italieni și 3 mii voluntari germani. Defilarea a fost încheiată de vreo 400 de tancuri, iar 250 de avioane au întunecat văzduhul deasupra trupelor ce treceau.

La frontiera greacă au fost confiscate vase de aur în greutate de 21 kgr. Necunoscutul care a vrut să le treacă peste graniță, s'a făcut nevăzut. Se crede că au fost luate dela palatul fostului rege Zogu al Albaniei.

Din Anglia. În cursul adunării generale a bisericilor presbiteriene din Scotia, dl Chamberlain a spus că el s'a străduit tot timpul, ca nu numai să mențină pacea, ci să împărestie și teama de un războiu anarhic. Dacă biserica arată poporului principiile fundamentale ale credinței, națiunile și conducătorii lor vor putea fi înșuflețiți de această putere pentru a face popoarele să trăiască în bună vecinătate.

Subsecretariatul de stat al propagandei din țara noastră a primit din partea directorului unui liceu din Franța o adresă oficială, prin care-i cere o colecție de cărți care scriu despre România și pe care vrea să le împartă ca premiu elevilor silitori, care dorește mult să cunoască frumoasa țară soră.

Saptezeci de mii de femei, făcând parte din organizațiile fasciste din întreaga Italia au defilat la Roma prin fața ducelui. Dl Mussolini le-a felicitat pentru frumosul lor gest și ținută a defilării lor.

În Anglia s'a făcut obligatoriu serviciul militar. Cel dintâi contingent va intra sub arme la 15 Iulie, iar celelalte contingente tot la două luni după aceea.

Slujitorii și serviciile bisericesti

(Urmare din pag. 4-a)

pentru fiecare membru; în caz contrar, ei se vor ocupa cu acele lucruri care vor împiedeca creșterea și dezvoltarea lucrului Domnului în biserică.

4. Lozîncea fiecărui păstor să fie: „Liber de orice datorie materială”; adică să se ferească de a se încurca cu banii pe care i-ar lua ca împrumut.

5. Un predicator, cu multă experiență, ne dă următoarele trei reguli:

a) Rugăciunea familiară în fiecare zi.

b) Să dea Domnului cel puțin o zecime din tot venitul său.

c) Să nu cumpere nimic pe datorie (credit).

6. Păstorul care întârzie mereu la serviciul său în biserică, în curând va influența pe membrii bisericii să facă la fel. Spurgeon a spus că păstorul se aseamănă cu un ceasornic mare dela primăria unui oraș, după care își aranjează fiecare ceasornicul său. Dacă ceasornicul dela primărie va întârzia, atunci și celelalte ceasornice din tot orașul vor avea aceeași întârziere.

O MARE BUCURIE au avut frații din biserică Apele Minerale, București, cu ocazia căsătoriei fratelui Barzescu Ion cu sora Castrut Elena. Serviciul a fost condus de fr. Tăcălan Grigorie. Textul citit: Genesa 2:18—24. Au vorbit fr. Roth, Chirilă Flore și Rusu Ion. Au cântat spre lauda Domnului corul din loc și orchestra din biserică str. Arad 35. S'au declamat poezii de fr. Jurgeu și alți tineri.

ÎN POJOGA s'a serbat căsătoria fr. Secheli Stefa, cu sora P. Neagoie, la 10 Aprilie. Actul căsătoriei a fost îndeplinit de către fr. Dumitru Drăgăli.

Chinezii anunță că, încurând se va desfășura o mare bătălie între trupele lor și ale japonezilor, în provincia Hunan. Japonezilor le-au sosit numeroase întăriri, în vederea acestui atac.

Din cauza ploilor căzute în săptămâna trecută, linia ferată Oravița—Berzovia din Banat a fost inundată în mai multe locuri și circulația trenurilor întreruptă.

Tot din cauza ploilor și a grindinei care s'a abătut asupra județului Iași, îndeosebi vile vestite dela Cotnari au suferit mari pagube.

Se spune că fabricile de avioane din Anglia produc 1.000 de avioane pe lună.

Întreaga fire

e plină de soare și bucurie. Ochii se desfată la vederea potopului de verdeață din câmpii și de pe dealuri. Și în sufletul tău este soare și bucurie? Se pot încălzi și lumina ochii și inimile celor din jurul tău? Căci tu trebuie să împărestii razele divine ale Domnului și prin viața ta să strălucească dreptatea și mila. Sa scrisă în Biblie. Dacă încă nu ai un astfel de izvor, comandă imediat dela Depozitul de Literatură, **Biblii mici** cu 100 lei, **Biblii mijlocii** cu 140, 170 lei și **Biblii mari** cu 300 lei.

Testamente cu 20, 30 și 40 lei precum și frumoasele cărți pe care puținii dintre dvoastră le cunosc sau le-au citit: **Ana din Avraam**, **Viata de familie, Maria Slessor**, **Viata lui Livingstone**, **Viata lui Spurgeon**, **Toate leacurile**, **Istoria noastră**, **Istoria creștinilor**, **Istoria Unirii**, **Ogorul nostru** și altele.

DEPOZITUL DE LITERATURĂ

Arad, Str. Fabricii No. 20.

BISERICA BAPTISTA din Racovița jud. Sibiu, a ținut la 18 Mai o întrunire religioasă cu ocazia Zilei Eroilor. La această întrunire, s'a vorbit despre eroismului și despre eroii martiri ai împăratului lui Isus Hristos.

Surorile din Societatea femeilor „Martha” au făcut frumoase și bogate ajutoare pentru orfanii din Simeria. A cântat muzica instrumentală, și mai mulți frați au vorbit din Cuvântul lui Dumnezeu.

Descurajarea

de EARC TRUȚA

În zilele grele și în timpurile nesigure, noi suntem ispitiți să ne descurajăm, chiar să disperăm. Pacatul descurajării este cunoscut prin toată Biblia. Lăsați să cercetăm motivele de descurajare ale altora pe care Cartea lui Dumnezeu îi arată; și urmările, descurajării lor, urmările acestui păcat.

I. Drumul greu. Numeri 21:4.

Copiii lui Israel au fost descurajați din cauza drumului greu. Edomiții n'au voit să lase pe israeliți să treacă prin țara lor. Ei au spus: „Să nu cumva să treci pe la mine, căci altfel îți voi ieși înainte cu sabia”. Ei trebuia să aleagă între un războiu și un drum mai lung, mai greu, care ducea dela Canaan și ocolea prin Edom. Înaintea lor era numai nisip, șes, sete. Acest șes a fost înconjurat de munți goi, dar plini de tâlhari. Poporul și-a pierdut răbdarea „și a început să murmure”. Ei au văzut că această cale nu-i duce drept în Canaan; au simțit ura fraților lor Edomiți și s'au descurajat.

Ce au făcut ei în descurajarea lor? Au murmurat! Au criticat! Pe cine? Pe Moise și pe Dumnezeu! Au spus că nu este apă, nu este pâine, „de ce ne-ai scos din Egipt?” Dumnezeu i-a pedepsit cu șerpi înfocați. Mulți oameni au murit. Abia atunci și-au dat ei seama de păcatul lor. Au venit la Moise și au zis: „am păcătuit”. Care a fost păcatul lor? Lipsa de răbdare, când drumul a fost greu! Dar noi copiii Lui de astăzi, cum privim calea noastră creștină? Chiar dacă drumul nostru este al sărăciei, un drum de boală, de batjocură, de nedreptate din partea altora, să fim curajoși, credincioși, mulțumitori, veseli. Ca Habacuc să spunem și noi, „căci, chiar dacă smochinul nu va înflori, vița nu va da nici-un rod, rodul măslinului va lipsi, și câmpiile nu vor da hrană, oile vor pieri din staul, și nu vor fi boi în grajduri, eu tot mă voi bucura în Domnul, mă voi bucura în Dumnezeuul mântuirii mele”.

II. Greutatea lucrului. Neemia 4:10.

Iuda zicea: „Puterile celor ce duc poverile slăbesc, și dărămurile sunt multe; nu vom putea să zidim zidul”.

O parte din Israel se întoarse din locurile unde au fost împă-

știati. Ei au vrut să zidească din nou zidurile Ierusalimului. Dar, au avut mulți dușmani care și-au bătut joc de ei, i-au numit nepuțincoși, și au făcut planuri în contra lor ca să nimicească ceea ce ei zidiseră deja. Poporul s'a rugat Domnului și au pus o strajă zi și noapte, ca să nu vină dușmanii să le facă stricăciune. Dar dușmanii n'au fost toți din afară. Între luptători a fost un mare inamic. Aname descurajarea! Oboseala și greutatea lucrării i-au făcut să se descurajeze. Ei au zis: „Nu putem. Este prea greu”.

De câte ori în bisericile noastre n'am zis noi; „Nu se poate” sau „nu pot?” De câte ori ne-am descurajat cu școala duminicală, cu tineretul, cu biserica întreagă?

Dar ce a făcut Neemia în situația aceasta? Pe de o parte erau dușmanii de moarte din afară, pe de alta poporul care îl urma descurajat și spunea: „nu putem”. Acest conducător mare nu s'a descurajat.

a) Neemia a convocat o adunare generală. El singur nu s'a putut lupta contra dușmanilor. A chemat pe cei mai mari, pe dreptgători, pe popor. Și lor le-a zis: „Nu vă temeți de ei!” El a inspirat curaj când această virtute lipsea. Ce păstor mare este acela care nu se descurajează niciodată, dar este în frunte totdeauna cu cuvinte de curaj.

b) Aducerea aminte a lui Dumnezeu. Neemia a mai zis: „Aduceți-vă aminte de Domnul cel mare și înfricoșat. „Ne-am rugat Dumnezeului nostru”. Ei au crezut cuvintele lui Dumnezeu, când a zis: „Cheamă-Mă în ziua necazului, și Eu te voi izbăvi”.

c) La lucru. Când dușmanii au aflat că ei au auzit de planurile lor, n'au mai venit. Probabil armata dușmanului când a văzut că îi așteaptă trupe bine organizate, s'a întors. „Dumnezeu le-a nimicit planul”. „Și ne-am întors cu toții la zid, fiecare la lucrarea lui”.

Prin încredere în Dumnezeu și în conducătorii noștri curajoși, prin unire și în luptă și în lucru, noi învingem dușmanul nostru „descurajarea” și dușmanii noștri de din afară.

III. Fericirea celor răi. Psalmul 73:2—3.

„Totuși, era să mi se îndoiaie piciorul, și era să-mi alunece pa-

șii, căci mă uitam cu jind la cei nesocotiți, când vedeam fericirea celor răi”.

Psalmistul a avut îndoială în ce privește bunătatea și dreptatea lui Dumnezeu, din cauza fericirii celor răi. El însă, își dă acum seama că acesta a fost un păcat, că era să-i alunece pași, de pe treapta credinței sale.

El s'a descurajat văzând că cei răi se bucură de fericire, că nedreptatea biruiește în lumea aceasta. El a văzut că cei nevinovați suferă în locul celor vinovați. Cei slabi sunt călcați în picioare de cei mari și tari. Psalmistul a avut înaintea lui această problemă: „de ce oamenii buni suferă, și oamenii răi prosperă, când legea a spus că Dumnezeu este un judecător drept, răsplătind oamenilor după faptele lor?” Dar el văzând nedreptate în lume, a început să se îndoiască de dreptatea lui Dumnezeu. Credința lui în dreptate era să-o piardă. El a fost ispășit să parasească drumul drept și să intre în rândurile celor răi, văzând fericirea lor.

În această nedumerire, el a intrat în sfântul locaș al lui Dumnezeu pentru ca să găsească un răspuns la nedumeririle sale. „Și am luat seama „LA SOARTA DELA URMA A CELOR RAI”. „Cum sunt nimiciți într'o clipă!” Sunt pierduți, nimiciți printr'un sfârșit năprasnic”. Atunci Psalmistul a văzut pericolul prosperității și beneficiile sărăciei. El a mărturisit greșala lui că a fost descurajat odată, văzând că le merge bine celor răi, și la urmă a strigat: „Cât pentru mine, fericirea mea este să mă apropiu de Dumnezeu”.

SE ADUCE LA CUNOȘTINȚA tuturor fraților, că, fr. Popescu Ion Zamora s'a retras oficial și definitiv, împreună cu soția sa, Olga Popescu, din cultul baptist, așa că nu mai fac parte ca membrii din comunitatea baptistă din Craiova și nici dintr'o altă comunitate baptistă.

ÎN SIBIU s'a ținut, la 21 Mai, cununia religioasă a fr. I. Toma cu sora A. Stănilă. Serviciul cununiei a fost ținut de către fr. I. Rusu din Lupeni. Din Cuvântul Domnului au vorbit fr. Oprean și F. Popovici.

FAPTE, PILDE ȘI IDEI

Nu are timp

Regele Henric al IV-lea întrebă într-o zi pe ducete de Alva, dacă a observat întunecimea mare de soare din acele zile. „Nu”, răspunse acesta, „eu sunt așa de mult ocupat cu cele pământești, încât nu am răgaz să mai privesc și spre ceruri”.

Nu semănăm și noi cu acest duce? Nu suntem și noi, cei mai mulți, ocupați cu cele pământești, care ne răpesc tot timpul liber când am putea privi în sufletul nostru subjugat de păcat? Când am putea să ne apropiem de Dumnezeu care e mult mai ocupat decât noi și când să ne depunem toată viața iarăși și iarăși în slujba Sa?

Sfârșit trist

Un om bătrân care a slujit lumea și pe Diavolul, în lunga lui viață, ajuns pe patul de moarte. Un creștin, care stă la căpătâiul lui, cânta să-l aducă la Domnul Isus; dar omul răspunse: „Eu n'am ținut seama toată viața mea de un Dumnezeu bun și milostiv; am slujit cu credințioșie Diavolului, iar acum nu vreau să insult pe Dumnezeu, aruncând în fața Lui sfârșitul pustiu al vieții mele plină de păcate”.

Totuși Dumnezeu este plin de îndurare. Trebuie să-I predăm puterea tinereții noastre, dar sângele lui Isus spală orice păcat greu și chiar în clipa morții poate curăți și mântui pe deplin. Vino la El acum și în orice vreme și împrejurare. El nu se va smâți insultat, ci te așteaptă cu mare bucurie să-ți dea haina cea nouă pe care o are pregătită pentru oricare fiu care se întoarce din rătăcire.

Pene în vânt

O femeie tânără veni într-o zi la un vestit înțelept din vechime, și-i spuse că e nemulțumită de ea însăși, pentru că a devenit foarte bărfitoare. Ceru filosofului un sfat. „Păcatul tău e mare”, răspunse înțeleptul, „dar îndurarea Domnului e și mai mare. Omul nu te poate ajuta”. Dar, cum ea stăruia de el mereu, bătrânul îi zise: „Du-te în piață și cumpără un pui, ucide-l și-l du afară în câmp. Acolo, smulge-i toate penele și le lasă acolo. Apoi vino iarăși la mine”. Femeia plecă și nu peste mult timp se reîntoarce la înțelept, spunându-i că a îndeplinit în totul cele povățuite de dânsul. Atunci filosoful îi spuse: „Acum du-te din nou în locul unde ai lăsat puilul și strânge într-un sac toate penele, pe care le-ai smuls de pe el”. „Dar așa ceva e cu neputință”, strigă femeia, „Vântul a împrăștiat penele în toate direcțiile. Eu nu voi mai găsi nicio pană acolo!”

Tot așa e și cu păcatele noastre. Vorba odată spusă nu mai poate fi trasă înapoi. Ea a fost rostită. Iar fapta odată

făcută nu mai poate fi ștearsă. Ea e scrisă cu un pîrbîi înroșit în cartea vieții. Numai sângele lui Isus e în stare să-l spele cu desăvârșire.

A cui e vina?

Un iubitor de astronomie, știința care se ocupă de stelele și corpurile cerești, privea într-o seară printr'un telescop. Dar imediat exclamă foarte mirat: „Ce s'a întâmplat cu stelele, de parcă toate

se mișcă în toate direcțiile?” Cineva, care era lângă el, privi prin telescop și zise: „În aparat au intrat niște muște și ele se mișcă acolo, încât se pare că între stele s'a întâmplat ceva mișcare”.

Mulți dintre cei necredincioși văd în Biblie lucruri de care se scandalizează pentru că ougetul lor nu e destul de curat să se poată vedea prin el descoperirea și strălucirea dumnezeiască a Cărții sfinte.

Bogății pentru timpuri viitoare

(Urmare din pag. I-a)

Aceasta e experiența noastră personală în ce privește cunoașterea sfințelor Scripuri. Cuvintele Bibliei zac amorțite în memoria noastră, an după an. Într'un târziu, lumina bucuriilor pământești se sting una după alta; puterile noastre trupești scad; supraviețuim înfrângerii care aduc după sine îngrijorări mari; prietenii ne întorc spatele; pe scurt, soarele care ne-a surâs atât de auria ieri, a apus, iar drumul nostru se pierde în întunec, când, iată, un fulger brăzdează văzduhul cu o lumină căzută din cer. Sunt învechitele cuvinte ale Bibliei, pe care le-am păstrat fără nicio strălucire în lăuntrul nostru.

Oare să nu fi purtat ele lumină și înainte? Desigur, au luminat tot timpul, însă ochii noștri abia atunci au început să le deosebească strălucirea, când lămpile pământești s'au stins rând pe rând, și când umbrele nopții negre au coborât asupra noastră. Și această binecuvântare a fost păstrată pentru timpuri viitoare, când am simțit nevoia ei.

Dumnezeu ne deschide numai atunci cămărilor bogăției Sale duhovnicești, când avem cu adevărat nevoie, de una din aceste binecuvântări. După prevederea neîntrecută a lui Dumnezeu, nu există niciun pustiu fără oază; niciun munte pietros fără toiag; nicio prăpastie înunecată fără o lumină; niciun râu peste care să nu fie aruncat un pod. Fără îndoială, toate acestea nu le descoperim decât în clipa când ajungem la ele. Dece care ne ar trimite Dumnezeu pâine înainte de a se fi golit cămara noastră? La ce folosesc lumina lămpii, cât timp avem lumina zilei?

Un poet descrie prima seară pe care a cunoscut-o străbunul nostru Adam în rai. Cu groază a urmărit apusul încel al soarelui și umbrele nopții care învăluiau tot mai adânc pământul. S'a gândit, că acum trebuie să urmeze ceva grozav — o catastrofă — peste întrecuța frumusețe ce-l înconjură. Dar, mare-i fu uimirea când văzu sclipirile tot mai puternice ale miliardelor de stele și mingea înroșită a lunii, ridicându-se pe bolta ceru-

lui; ce marea ea aparat și de data aceea marca creației! Într'adevar, noaptea a desvânat mult mai mult decât ascunsese. În locul muscuțelor, florilor și frunzelor scadaie în soare, întunecul s'a descoperit nenumărate corpuri cerești care însușețesc universul.

Astfel se arată în toate privințele vieții duhovnicești, principiul domniei divine: bogățiile îndurării lui Dumnezeu sunt păstrate pentru timpuri viitoare. Sunt atâtea binecuvântări îngramădite pentru noi, care ni se impart numai pe măsura nevoilor noastre.

Deci, să ne descreșim frunțile, să ne ridicăm capetele și să primim surzătorii viitorul. Să nu șovăim, nici să nu ne înspăimântăm de necazurile pe care trebuie să le înfruntăm în viitor! Ne e teamă azi că nu le vom putea purta atunci, că umerii ne sunt prea slabi, că înima ne e prea mică? În ziua holărilor, când valurile vieții se vor sparge de piepturile noastre, atunci se vor deschide și se vor revărsa peste noi puteri divine nebănuite. E singura explicație care se poate da martirajului eroic pe care le-au îndurat atâtea fecioare plăpânde, atâtea femei suferinde, atâtea bărbați șovăielnici, în clipa când credința lor a fost pusă la cea mai înaltă încercare: pierderea vieții trupești.

În fiecare nouă experiență pe care o facem, zace ascunsă o binecuvântare. Chiar de s'apropie grijuri mari de noi, — în vâlul lor negru aduc ingerul mângâierii. Se poate ca în jurul nostru să coboare întunecimea; ei bine, cu atât mai luminoase vor străluci luminile făgăduințelor divine. Chiar de ni se răpește ce avem mai drag pe lume — deasupra noastră domnește un mister divin, care transformă pierderea în câștig. Chiar dacă paharul suferinței este adesea amar, totuși e medicamentul salvator pentru sufletul nostru bolnav. Și dacă, în cele din urmă, s'apropie moartea — nu vine sfârșitul cum ne-am temut — nu, ci se ivește abia începutul vieții, căci trecem din valea umbrelor morții în țara veșnicei lumini.